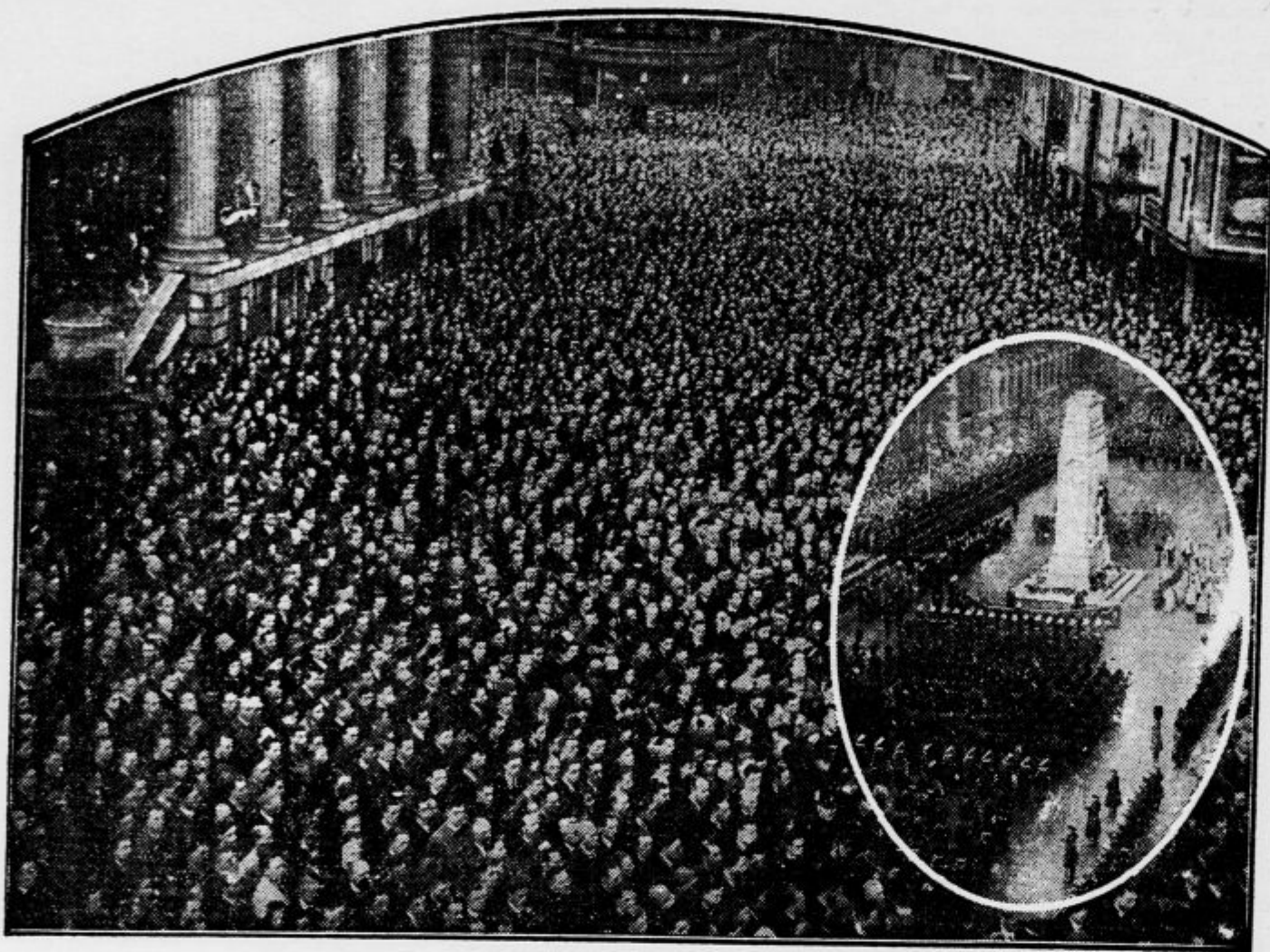

Iz življenja in sveta

Proslava obletnice premirja v Londonu

Ogromna ljudska množica, zbrana pred spomenikom neznanega vojaka, ki vztraja v pobožnem molku, posvečenem spominu žrtv svetovne vojne. V elipsi se vidi spomenik in častno stražo vojaštva, sestavljeno iz čet raznega orožja. Spominska svečanost dvajsete obletnice je potekla nenavadno slavnostno in priča, da se Londončanidobro zavedajo, koliko dolgujejo onim, ki so padli na bojnih poljanah svetovne vojne.

Volilna zvijača

Pri nedavnih volitvah v pariškem delavskem okraju sta si stala nasproti socialistični kandidat Jardel in neki komunist. Komunisti so razvili najživahnjšo agitacijo ter se posluževali raznih nedovoljenih sredstev. V volilni lokal Jardelov so vtihotapili svojega človeka, ki je delal razne neprijetnosti socializmu. Volilna pisarna je hotela odposlati par tisoč pozivov raznim meščanom, naj volijo Jardela. Pozivi so tiskovine in se nezalepljeni lahko odpremo po nizki poštni tarifi. Komunistični zaupnik pa je nalašč vse kuverte zalepil in tisoči volilcev so morali plačati kazensko pošto pristojbino. Tiskovine so bile dostavljene naslovnikom ravno na dan volitev in vse je kleno Jardela ter volilo proti njemu. Kandidat je prišel komaj do ožje volitve, kjer pa so mu pomagale meščanske stranke proti komunistu. Pred ožjo volitvijo je pojasnil dogodek s zalepljenimi pismi in to pot je šlo ogorčenje volilcev na račun komunistov, ki so ostali brez mandata.

Žalostno življenje velikega moža

Danes pred 300 leti je umrl slavní svezdoslovec Johannes Kepler, eden izmed utemeljiteljev nove astronomije. Zelo zanimivo in za tiste čase značilno je Keplerjevo življenje, polno trdih bojev za obstoj. V zakonu ni imel sreče, umrl so mu otroci, umrla žena, začela se je tridesetletna vojna in njeni valovi so suvali Keplerja sem in tja kakor brezpomembno lupino na vzburkani vodi. V večnih bojih za kruh, v sporih s nasprotniki in v preganjanju s strani katoliške in protestantske cerkve so velikemu zakonodajalcu planetov potekla zadnja štiri leta pred smrtjo. Tudi njegov grob je za vse čase izginil. O vsem tem poroča pravkar izšla številka ilustrirane tedenske revije »Življenje in svet«, ki priobčuje tudi zanimivo poročilo o Keplerjevih materi, pretresljivo zgodbo, ki je bila do sedaj skrita v Keplerjevih pismih.

Usoda pisateljskih nagrad

Kakor poročajo ameriški listi, čaka letošnjega nosilca Noblove nagrade za leposlovje, ameriškega romanopisca Sinclairja Lewisa neprijetna pravda. Pisatelj je ločen od svoje žene, ki je na vest, da bo nje ločeni soproj prejel znatno nagrado, takoj podvzela vse potrebno, da naperi tožbo zoper njega za povišanje alimentacijskega prispevka. Ženica zahteva sedaj 1000 dolarjev mesečno in kakor je v Ameriki splošno navada, ji bo sodišče najbrž ustreglo in pisatelj bo moral deliti zaslužen nagrado. Časopisi omenjajo pri tej priliki primer nekega francoskega pisatelja, ki mu je francoska akademija priznala nagrado 100.000 frankov. V tem primeru se sicer ni oglašila kaka ženska, pač pa se je vzdignila cela jata krokarjev-upnikov, ki so pesnika ogulili za zadnji frank. Pevci vedno sreča laže.

Zelje kot plačilo za davke

Nemški listi se močno bavijo s gospodarsko krizo, ki je zadela severonemškega kmeta. Osobito težak položaj je v Holštajnu, kjer so se kmetje že parkrat odpravili in v velikih množicah šli protestirati v mesta, kjer stolujejo oblasti. Iz Holštajske tudi poročajo o kmetu, ki je dobil nalog, plačati davke. Mož ni imel denarja, pa je naložil poln voz rdečega zelja, ki je predstavljalo vrednost predpisane davčnega zneska, ter zapeljal zelje na dvorišče davkarja. Tam je izložil svoje blago, javil uradnikom, da je pripeljal davek, in odšel domov. Potrdila sicer ni dobil in malo verjetno je, da bo davkarja priznala tako izvirno plačilo.

Nagrada vztrajnemu čitatelju

V Londonu si je neki prijatelj starejšega kova kupil na starini roman »Pavel in Virginija«. Kupil si je bil knjigo, da jo prečita, ker je že veliko čel o tem romanu. Ko je tako prišel na

konec knjige, je opazil, da sta zadnja dva lista zlepljena in je med njima čutili nekeke papirje. Previdno je ločil lista in našel med njima pet tisoč frankovskih bankovcev s listkom, na katerem je bilo napisano: »Cenjeni čitatelj, prijatelj te knjige, ki jo čitaš do konca: zaslužil si to nagrado.« Na kaj podobnega čitatelj ne naleti zlepa, vendar je bila to vsekakor prevelika nagrada za potrpežljivost in vztrajnost, ki jo je pokazal čitatelj. Takih čudaških dobrotnikov je malo na svetu, vendar se učimo iz tega primera, da je dobro, čitati knjigo prav do konca. Vedno sicer ni bankovcev med zadnjimi listi, včasih pa so le.

„Do X“ pred poletom na Francosko

Orjaško letalo v Southamptonu, kjer si ga je ogledal tudi angleški prestolonaslednik. Letalo je 13. t. m. odletelo v Bordeaux.

Ali ljudje čitajo oglase?

V Ameriki je med pridobitvenimi sloji časopisna reklama silno priljubljeno sredstvo, ki je pot do trgovskega uspeha. Izjema med ameriški veletrgovci je bil predsednik družbe za postavljanje nagrobnih spomenikov, ki je trdil, da »glasla v časopisu sploh nihče ne prečita. Upravi nekega lista se je posrečilo, da ga je pridobila za oglaš, ki ga je sestavila tako, da se je uporni predsednik prepričal, kako pazno preberejo čitatelji vsak oglaš. Pod besedilom oglasa je uprava ostavila sliko Napoleonovega groba in pod njo nalašč napisala, da je grob velikega polkovodca v Louvru. Čez nekoliko dni je bila trdka prepravljena z dopisi, ki so opozarjali na pomoto in javljali, da je Napoleonov grob v Domu invalidov in ne v Louvru. S tem je uprava dokazala nevernemu Tomažu, koliko ljudi je pazno prečitalo njegov oglaš. Pri tem je omeniti, da je bilo par tisoč le takih, ki so bili že videli Napoleonov nagrobnik bodisi v resnici ali na sliki. Iz teh tisočev se da sklepati na število vseh naročnikov, ki so čitali oglaš.

Mlada Amerika pri delu

»New York Herald« poroča o uspehu posebne komisije, ki si je stavila za nalogo, da dožene marljivost mladih Američanov v pisarnah. Izkazalo se je, da si mladi nameščenci prizadevajo delati med uradnimi urami čim manj. Dvajset odstotkov teh mladeničev čita med poslovnimi urami detektivske povesti, sedemdeset odstotkov jih piše kar tjavendan svoje ime po papirju, šest odstotkov jih brez misli buli predse in čaka konca delovnih ur, štirje odstotki pišejo na stroj pisma, ki ne spadajo k poslu, tridesetpet odstotkov pa jih počenja tako, kakor bi

Staranje je posledica pomanjkijive nege !..

Ce si hočete ohraniti mladost in lepoto, ostanite zvesti Crème Simon, katere svetovni sloves jamči za absolutno zanesljiv učinek.

Ne suha ne mastna, a voljna po vaši želji napravi kožo mehko in nežno in da polti mladostno svežost.

Rabiti morate obenem Puder Simon in Milo Simon.

CRÈME SIMON

PARIS

bili močno zaposleni, v resnici pa ne delajo ničesar. Po tem računu jih samo 21 od 100 dela kakor je treba. Težko je verjeti anketi, saj vendar vedno slišimo o silnem delu v Ameriki. List tudi ne pove, v kakšnih pisarnah se do bi taka slika brezdelice: v zasebnih ali državnih uradih.

Varna obrt

Spionážo smatrajo navadno za zelo nevarno »obrt«. Vohun, posebno v vojni, vsak dan tvega življenje. Biti mora zelo spreten in neustrašen. Toda angleški pisatelj Richard Rewen, ki je zdaj izdal temeljito delo »Spionáža v svetovni vojni 1914.—1918.«, trdi, da ni vohunski poklic niti od daleč tako nevaren, kakor ljudje splošno mislijo. V resnici je to prav miren posel. Ni res, da se mora sleherni vohun ujeti v mišnico. Med vso svetovno vojno je bil na pr. nemški vohun uradni tolmač pri pariškem višjem vojnem sodišču. Lahko si mislimo, koliko smrtnih obsodb je slišal pri obravnava. Toda nihče ni osumil tolmača samega. S prisluznim denarjem si je kupil posestvo v domovini in zdaj mirno redi pa prodaja prašiče blizu Lipskega... V svetovni vojni je padel povprečno eden od pet vojakov, dočim so obesili samo vsakega 45. vohuna. Ali ni to dokaz manj nevaren posel?

Ločitvena naznanila

Davno obstoječi družabni običaj je, da ljudje v časopisu naznanjajo svojim prijateljem in znancem pomembnejše dogodke v svoji rodbini: smrt, rojstvo in ženitev. Parižani dodajajo k temu še četrti, nič manj važni dogodek: ločitev. Na ta način se človek izogne raznim neprijetnostim, ki v družbi nastanejo zaradi nepoučenosti o zasebnih razmerah. Ločeni ženci je gotovo skrajno neprijetno, ako jo kdo ljubeznivo in vlijudno pobara po zdravju gospoda soproga, kadar je ta soproj že ločen, oženjen za drugo, pa tudi sama boljša polovica ima morda že drugega moža. Tudi moškimi je nerodno, ako jih sprašujejo po njih bivših soprogh. Da se ognejo temu, bodo ločenci izdajali pismena obvestila o ločitvah, ki se bodo glasila prav preprosto: Gospod in gospa Leblanc naznanjata, da sta se dne tega in tega v slogi in sporazumno ločila. Doslej bodo objave le pismene, ko pa pridejo v splošno navado, se bodo zavoljo enostavnosti priobčevale tudi v listih. Pariške tiskarne imajo že na razpolago tiskovine, v katere je treba vstaviti le ime in svoj podpis. Navadno ločenca ne javita ločitve sporazumno, marveč jo strmečemu svetu razodene ona polovica, ki ima več interesa na tem.

Kaj bi delal Onjegin danes

Sovjetski šolarji ne čitajo samo Puškina in drugih klasikov, kakor prej, temveč jih morajo tudi »postaviti v sodobnost in oceniti s socialnega stališča«. Zadnjič so dobili učenci neke le-ningraške šole pismeno nalogo: »Kaj bi počel Evgen Onjegin v naši dobi?« Odgovori so bili različni. »Kot »pre-

den izobraženec bi vstopil seveda v komunistično stranko«, je zapisal neki dijak. »Vlada bi ga ustrelila kot plemiča in razrednega sovražnika.« je sklepal drugi, treznejši. »Onjegin bi najbrž utekel med emigrante.« je mislil tretji. Četrti je domneval, da »bi lahko služil v pisarni kakor drugi izobraženci pod sovjeti« i. t. d. A v nekem zvezku je stalo to: »Po mojem mnenju bi spal Onjegin ves dan, ne da bi se dvignil iz naslanjača.« Učitelj se je začudil. »Zakaj« je vprašal učenca. Dijak mu je odgovoril: »Ampak, tovariš razrednik, bomo vendar trezni! Saj bi bil Onjegin zdaj najmanj sto let star, kaj bi drugega počel?«

Radio

Izvilleček iz programov

Sobota, 15. novembra.

LJUBLJANA 12.15: Plošče. — 12.45: Dnevne vesti. — 13: Napoved časa, plošče, borza. — 17.30: Plošče. — 18: V dolini gradov. — 18.30: Koncert radio - orkestra. — 19.30: Angleščina. — 20: Nemi, barvni in zvočni film. — 20.30: Gosp. Jug poje samospeve. — 21: Jugoslovenska glasba (radio - orkester). — 22: Napoved časa in poročila. — 22.15: Hawai jazz.

Nedelja, 16. novembra.

LJUBLJANA 9.30: Prenos cerkvene glasbe. — 10: Versko predavanje. — 10.20: Plošče. — 10.45: Sah. — 11: Koncert radio - orkestra. — 15: Kmetijsko predavanje. — 15.30: Citre - solo. Gosp. Premelj poje šlagerje s spremljevanjem Haway jazz. — 18.30: Prenos opere »Tannhäuser« iz gledališča v Pragi. — 22: Napoved časa in poročila. — Koncert radio - orkestra.

BEOGRAD 9: Prenos iz Saborne cerkve. — 12.30: Koncert radio - orkestra. — 16: Narodne melodije. — 17.30: Narodne pesmi na gusle. — 18: Jugoslovenska glasba. — 19.30: Plošče. — 20.40: Koncert jugoslovenske glasbe. — 22: Tamburice. — Poročila. — 23: Cigarska godba. — ZAGREB 11.30: Orkestralen koncert. — 17: Komorna glasba. — 18.30: Prenos opere iz Prage. — PRAGA 16: Prenos iz Brna. — 18.30: Prenos opere »Tannhäuser« iz Narodnega gledališča. — 22.20: Koncert iz Moravske Ostrave. — BRNO 16: Popoldanski koncert. — 18.30: Prenos opere iz Prage. — 22.20: Koncert iz Moravske Ostrave. — VARŠA 17.40: Koncert godbe na pihala. — 20.30: Koncert orkestra in solistov. — 22.15: Violinski iz klavirski koncert. — 23: Godba za ples. — DUNAJ 10.30: Koncert na orgle. — 11.05: Koncert dunajskega simfoničnega orkestra. — 13.05: Koncert orkestra. — 15.05: Popoldanski koncert. — 17.30: Komorna glasba. — 19.40: Dunajske pesmi. — 20.05: Dramski večer. — Plošče. — BERLIN 20: Prenos orkestralnega koncerta. — Zabaven program. — FRANKFURT 19.30: Klavirski koncert. — 20: Prenos iz Stuttgarta. — 21.30: Wagnerjeva glasba. — 23.15: Godba za ples. — LANGENBERG 19.30: Klavirski koncert. — 20.05: Uvertura in valčki. — 22.30: Jazz-band. — STUTTGART 19.30: Klavirski koncert. — 22: Veseloliga. — 21.30: Prenos iz Frankfurt. — BUDIMPESTA 17.15: Koncert solistov. — 19.45: Koncertni večer. — Lahka glasba.

STONE POLJŠAK

Ljubljana. Aleksandr. c. 5.

Projektiranje in izvršitev električnih naprav in instalacij. Popravila električnih strojev in aparatov. 134

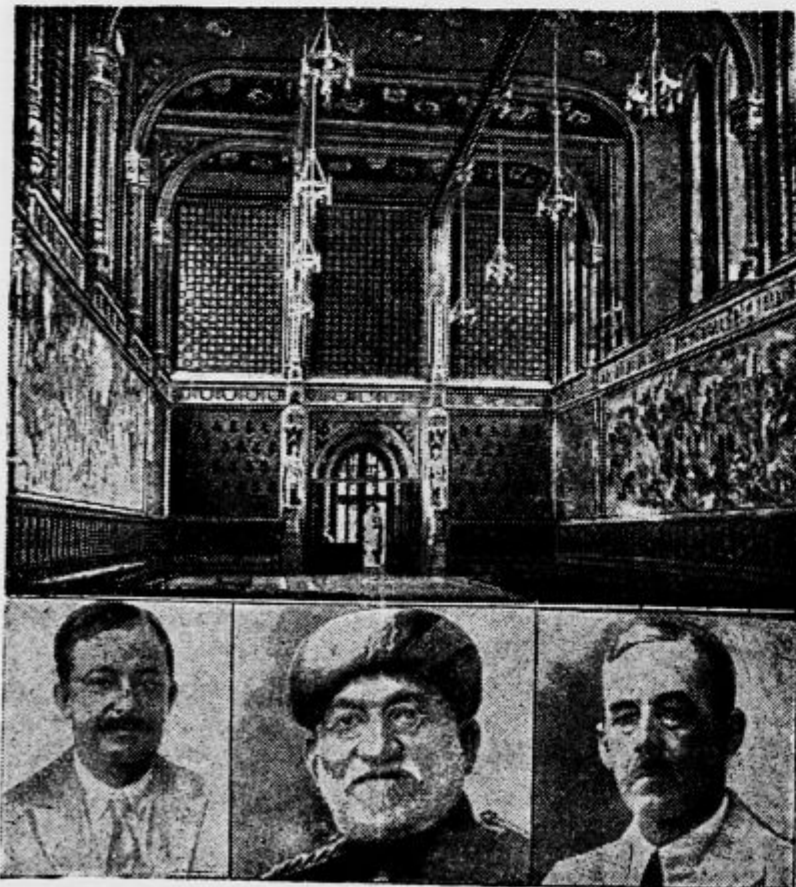
Sloni napadajo sliko leva

Sloni v slavnostnem sprevedu na lionsonskih ulicah. Slika je posneta par minut pred incidentom.

Pri nedavnem vstoličenju londonskega župana se je po dolgoletni navadi razvil impozanten spreved po londonskih ulicah. V sprevedu je bil tudi indijski oddelek, kjer so možko hlačali štirje sloni. Ko je ta del spreveda prišel do univerze, kjer je neki dijak nosil veliko sliko rdečega leva, so se začeli sloni

plašiti in končno navalili na sliko. Ljudje so se seveda prestrašeni razbežali in pri tem pohodili nekoliko ženskih otrok, sloni pa so pograbili sliko z rilci, jo raztrgali in potepali. Kmalu potem je prihitel njih krotitelj, ki je razjarene živali pomiril in spreved se je nemoteno nadaljeval.

Konferenca „ob okrogli mizi“ v Londonu

Prošlo sredo je bilo odprto v Londonu angleško-indijsko posvetovanje, ki se ga udeležujejo najvplivnejši maharadžje in angleško-indijski državniki. Zgoraj vidimo dvorano kraljeve galerije v zbornici lordov, kjer se vrše seje, spodaj pa so od leve na desno: Navab Mehdi Ja Jung Bahadur, član indijske vlade, sir Akba Hajdari, finančni strokovnjak države Hajderabad in sir Richard Chevevix-Trench, član indijske vlade.

Zane Grey

Do zadnjega moža

Roman

»Srčna hvala,« je zamrmral Jean, ki je čutil, da se ga hoče otrestiti. Počasi je stopil h konju. Gledal jo je, kako je stala zamišljena pod staro smreko, in mahoma se je spomnil, da bi morala čutili, da se je bil razočaral.

»Trebalo se bo tedaj posloviti,« je dejal.
»Adijo, senor,« je dejala in ga pogledala.
»Adijo pomeni zbogom?«
»Da, zbogom do jutri ali zbogom za zmerom. Razumite to, kakor hočete.«

»Tedad se sestaneva pojutrišnjem?« Govoril je hlastno, kakor da bi se bal, da mu ne uide.

»Ali sem rekla ne?«
»Mislim, da morda ne boste hoteli, zaradi tistega, ki se je bilo zgodilo poprej...« Bil je ves v zadregi.

»Ah, seveda me bo veselilo, da vas najdem. Pojutrišnjem sredi popoldneva. Tu, na tem mestu. Prinesite mi svoje novice iz Grass Valleya.«

»Dobro. Hvala. To bo lepo,« je odvrnil Jean in med temi besedami je čutil kako ga spreletava ponosna zona in ga obhaja radostna vznemetenost, kakršno je občutil vselej, kadar se mu je nudila prihika za kako pustolovščino. Se preden ga je ta občutek minil, pa se je začudil samemu sebi in ga je obšla takšna tesnoba, da se je zdel samemu sebi nesiguren. Moral je pomisliti.

»Tujec, ne spominjam se, da bi mi povedali, kdo ste.«

»Ne, to sem zamočlal,« je rekel. »Sicer pa, kaj je na tem? Dejal sem že, da mi je vse eno kdo ste in kaj ste. Mar ne morete tako čutili če gre za mene?«

»Seveda — čutila sem tako,« je odvrnila nekoliko zmedena, z očmi na njegovem obrazu. »Ampak zdaj ste me nekoliko zmedli v mojih mislih.«

»Našla se bova, ne da bi vedela drug o drugem več kakor zdaj.«

»Da. Meni bo prav. Kaj pa pomeni ime? Imenovala vas bom tujca in se bom s tem zadovoljila — če mi poveste, da boste tudi vi smatrali za pošteno zamočlati mi svoje ime.«

»Pošteno! To pa ni tako!« je vzkliknil Jean, ki se je videl primoranega, da se razkrije. »Pišem se Jean — Jean Isbel.«

»Isbel!« Ime jo je močno presunilo. »Saj vendar ne morete biti sin starega Gassa Isbela... Videla sem oba njegova sinova.«

»Ampak on ima tri sinove,« je rekel Jean, ki se je čutil nenavadno olajšanega zdaj, ko je priznal skrivnost. »Jaz sem najmlajši med njimi. Star sem štiri in dvajset let. Do danes še nisem prestopil meje Oregona. Med potoma —«

Rujava barva je polagoma izginila iz njenega obraza, ki je postal mrtvaško blede in njene oči so jele plamteti. Njena gibčna postava se je vzravnila.

»Pišem se Ellen Jorth,« je strastno vzkliknila. »Ali vam to ime ničesar ne pove?«

»Se nikoli ga nisem slišal v svojem življenju,« je odvrnil Jean. »Da. mislim, da spadate med ovčereje, ki so v sporu z mojimi očetom in zavoljo tega sem vam moral povedati, da sem jaz Jean Isbel... Ellen Jorth! Kako nenavadno in ljubko... Zaradi tega pač ne morem biti manj vaš dober — dober prijatelj —«

»Noben Isbel ne more biti moj prijatelj,« je dejala s hladnim in grenkim glasom. Na mah je izginila iz nje vsa razposajenost, vsa

pokojna sanjavnost. Za trenutek je stala pred njim kakor povsem drug človek, kakor bojeviti sovražnik. Potem se je obrnila in je odkorakala v gozd.

Jean je gledal za njo ves zmeden in prepaden. Videl je, kako se je oddaljevala s prožnimi, svobodnimi koraki v naglem tempu in ji je hotel slediti. Hotel je celo klicati za njo; toda jeza, ki jo je vzbudila njena, nenadoma oznanjena sovražnost je ohromela njegov jezik ter ga prikovala na mesto. Videl je, kako je izginila, videl, kako je pogoltnil rjavo-zeleni gozd vitko, sivo postavo in iznova se je uprl zahtevi, da bi ji sledil. Vendar se je zaman boril s tem občutkom.

II. POGLAVJE

Toda noge Ellen Jorthove so se v mokasinih naglo oddaljile in niso ostavljale za seboj nobenega vidnega sledu na elastični preprogi tal, ki so bila pokrita z iglami smrekovega gozda. Jean ni mogel zaslediti niti najrahlejšje sledi.

Skušal je teči za njo, napravil par brezuspešnih skokov sem in tja, potem se je ohladil. V njem se je vzbudil stari ponos. Vrnil se je k svojemu konju, skočil na sedlo, gnil tovrnega osla pred seboj in kmalu občutil olajšanje, ki mu ga je bila prinesla ta odločitev in to dejanje. Mestoma je bil Rim poraščen z gostim visokim borovjem, tako da je moral jezdec goščavo obiti. Vselej, kadar je prišel v tak položaj, mu je izginila dolina izpred oči. Kadarkoli pa je zopet prišel do odprtine, skozi katero je bilo videti grapovo divino s vsemi njenimi barvami in daljavami je rastlo njegovo občudovanje. Arizona je bila zanj od Yume do malega Kolorada postala neskončna od vetra opustošena in od solnca ožgana puščoba. Ta, s črnimi drevmi porasla in s skalami obdana dežela, s še nedotaknjenimi potmi je bil svet, ki bi ga bil lahko zadovoljil.

JAVNA ZAHVALA

Velika dolžnost nam veva, da se na tem mestu iskreno zahvaljujemo blag. g. primar. dr. Hrovatu v Ormožu, ki je s svojo mojstrsko roko završil smrtno nevarno operacijo in s tem rešil življenje našemu očetu in soprogu.

Ravno tako prisrčno zahvalo g. dr. Lebarju in g. dr. Porekarju za takoj nudeno prvo pomoč.

Tople zahvale tudi častitim sestram za njih požrtvovalni trud.

Z odličnim spoštovanjem
obitelj Degen,
Gornja Radgona.

15635

Prvovrstna francoska kolesa **Peugeot** najstarejše evropske tvornice

na 12 mesečnih obrokov (od Din 129 do 200 mesečno).
na 48 tedenskih obrokov (od Din 32.50 do 50 teden.)

IVAN ŠRIBAR, Ljubljana, Gosposvetska cesta šte. 13

Opomba. Ta ugodnost je v veljavi samo čez zimo, zato zahtevajte nemudoma cenike in prospekte brezplačno.

Otvoritev

zobotehniškega ateljeja

P. t. občinstvu v Slovenski Bistrici in okolici tem potom vljudo naznanjam, da bom z 18. t. m. odprl v Slovenski Bistrici svoj zobotehniški atelje.

15651-a **ARTUR SESIANZ, zobotehnik.**

št. 6782/1930. 15650
Obnova hladilnice v mestni klavnici.

RAZGLAS.

Mestna občina celjska odda navpičnemu ponudniku ves povodod obnove hladilnice v mestni klavnici preostali material, ki obstoja iz: dveh praznih kotlov po 30 odnosno 35 m² ogrevne površine, 1 dobro ohranjenega parnega stroja od 20 ks., 1 kompresorja za hladilno napravo na žveplenasto kislino, cca. 1000 kg bakrenih cevi 5/4, 1 kompletne transmisijske naprave, cca. 50 m žične ograje iz rebrastega »cordona« pletiva ter cca. 20.000 kg raznega starega litega in kovnega železa.

Interesenti se vabijo, da predložijo z Din 5.— kolkovane ponudbe v zapečatenih ovojih najpozneje do sobote dne 22. novembra t. l. v vložišču mestnega načelstva, soba št. 5. Oddaja in prevzem se izvršita v mestni klavnici. Za natovorjenje in odvoz tekem 14 dni po dostavi obvestila, da je ponudba sprejeta, oskrbi kupec na svoj račun.

Kot kavicjo je položiti najpozneje do za vlaganje ponudb navedenega termina pri blagajni mestnega načelstva 10 % ponujene vsote.

Vsa dodatna pojasnila daje uprava mestne klavnice, kjer je material vsakodnevno na ogled.

Mestno načelstvo Celje,

dne 6. novembra 1930.

Za načelnika: SUBIC s. r.

HOTEL „UNION“ — BLED

bivši HOTEL BEOGRAD oziroma STEIDL

15625

se cenjenemu občinstvu, izletnikom in potnikom najtonlejšje priporoča — Dobra kuhinja in izborna vina vedno na razpolago. „AUTOBUS POSTAJA“

CENE ZMERNE!

POSTREŽBA TOČNA!

Rezilo, ki Vas bo zadovoljilo!

ROTBART-LUXUOSA
ROTBART-SONDERKLASSE
MOND-EXTRA GOLD
ROTBART (LILA)
MOND-EXTRA (GRÜN)

ROTH-BUCHNER D. D., Špeciialna tovarna aparatov za brile in rezil, BERLIN-TEMPELHOF D.N.
Zastopnik za Jugoslavijo: MORIC A. KALDERON, Beograd, Knez Mihajlov Venac 23 a

Urejuje Davorin Ravljen. Izdaja za konzorcij »Jutra« Adol Ribnikar, Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Franc Jezeršek, Za inseratni de je odgovoren Alojzij Novak. Vsi v Ljubljani.

„TRETORN“
galoše in
snežne čevlje

kupuje danes vsakdo, ker je ta znamka s svojo odlično kakovostjo in elegantno fazono postala miljenec vsega sveta. Zahtevajte samo vrhne in snežne čevlje „TRETORN“, kajti ti so najboljši.

Zahvala

Za številne pismene in ustne izraze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli ob smrti našega skrbnega očeta

Frana Komana

posestnika in strojevodje drž. žel. v pokoju

se tem potom najpriskrneje zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem; posebno zahvalo pa njegovim stanovskim tovarišem, ki so ga v tako častnem številu spremlili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi vsem darovalcem krasnega cvetja.

Sv. maša zadušnica se bo brala v trnovski župni cerkvi v ponedeljek 17. novembra ob 7. uri zjutraj.

Ljubljana, dne 14. novembra 1930.

Globoko žalujoči ostali

15645

Vso zimo se boste zabavali

če si naročite

NOVE KNJIGE „JUTRA“:

Knjižnica „Jutra“:

Marcel Priollet, »Seržant Diavolo«, pustolovni roman vez. Din 50.—
A. Bernède, »Belfegor«, detektivski roman broš. Din 24.—, vez. Din 34.—
»Gusar v oblaki«, letalski kriminalni roman, broš. Din 28.—, vez. Din 38.—

Emerson Hough, »Možje«, zgod. pustolovni roman, broš. Din 40.—, vez. Din 50.—
M. Zévaco, »V krempljih inkvizicije«, zgodovinski roman, broš. Din 60.—, vez. Din 70.—

Mladinska knjižnica „Jutra“:

G. Th. Rotman, »Bratce Branko in sestrice Mica«, pravljica s slikami vez. Din 12.—

G. Th. Rotman, »Prigode Tomija Popkinsa«, vesela zgodba s slikami vez. Din 12.—

Vsaka teh knjig je v svojem žanru izmed najboljšega, kar premore današnji knjižni trg! Priporočite se!

Na prodaj:

v upravi „Jutra“ — pri „Tiskovni zadrugi“ in povsod drugod.

**DVA
DINAMA**

uporabljava tudi kot elektromotorja za isto-

smerni tok, dobro ohranjena:

1 komad 220/440 V. 106 amp. 42 KW. A E G

Union,

1 komad 220 V. 62 amp. 11.5 KW Magyar,

PRODAMO zaradi preureditve po jako niz-

ki ceni.

Ogledati v tovarni olja Hrovat & Komp.,

Moste — Ljubljana. 15619

NESTLE-jeva MOKA

Otroško zdravje

319

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani oče in stari oče, gospod

Matija Mazelle

posestnik

dne 13. t. m. ob 10. uri, v 86. letu starosti, po kratki bolezni nenadoma preminul.

Pogreb se bo vršil v soboto dne 15. t. m. ob pol 15. iz hiše žalosti na pokopališče v Kloštru, kjer se položi dragi rajnik v rodbinsko grobnico.

Građac, dne 13. novembra 1930.

15618

JULIJ MAZELLE, sin — MILENA, JULIJ, MILAN, vnuki. — DR. ROBERT ZALOKAR, zet.